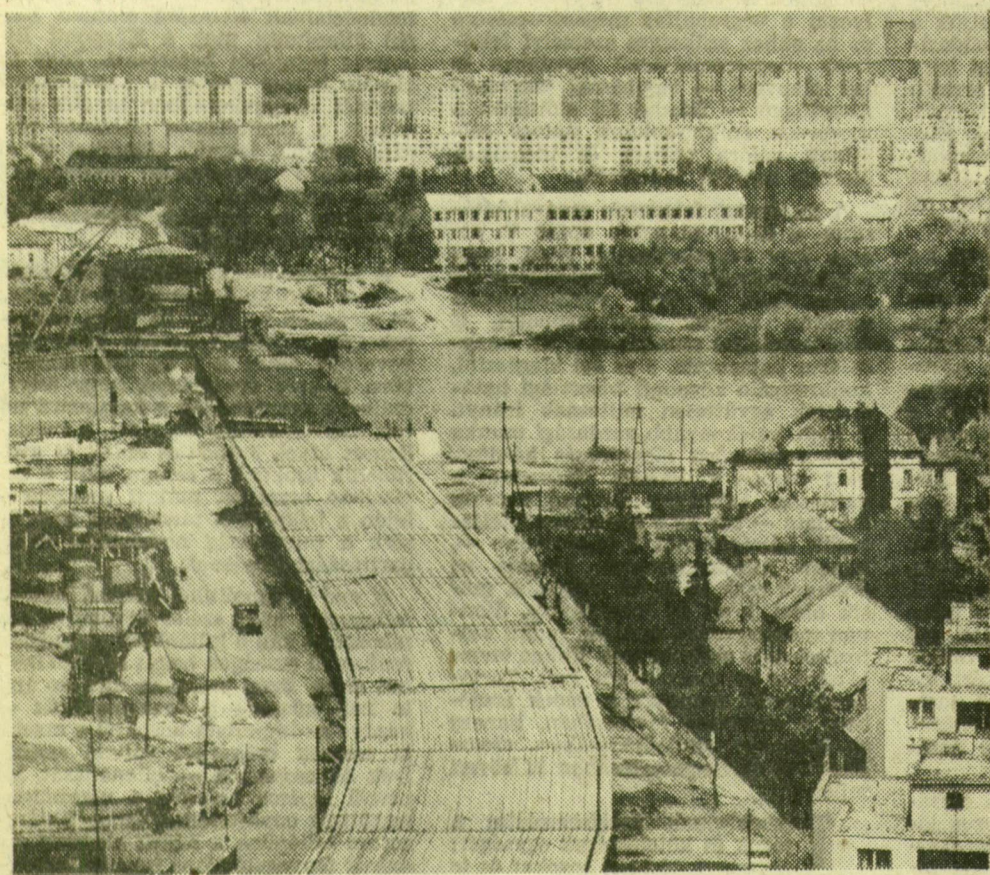


Szegedi építkezésekről jelentjük



Somogyi Károlyné felvétele

Madártávlatból: a bal parti feljáráhíd

Szeged három nagy beruházásának építését élénk figyelemmel kíséri a város lakossága. Érthetően, hiszen sokan személyesen is érdekeltek abban, hogy az Északi városrész új lakóépületei, kereskedelmi létesítményei idejében elkészüljenek. Az érdeklődés középpontjában áll az új közúti híd, a Jókai utcái nagyáruháza építése is; lapunk ünnepi számában e három jelentős beruházást „járjuk körül”.

A nagyáruháza

A Szeged áruháza alapkövét tavaly júniusban fektették le, akkor tájékoztattuk is olvasóinkat a kereskedelempolitikai szempontból oly fontos építkezésről. A 10 ezer 200 négyzetméter alapterületű nagyáruháza munkálatainak befejezését 1979. december 31-re ígerte az építő, a DÉLÉP. A városlakók jó ideig nem lehettek látványos munkák szemtanúi, hiszen először a terep rendezésén kellett túljutni. Amikor a cölöpverő dolgozni kezdett, már sok kíváncsiskodó kukucskált a kerítésen át, a meglehetősen zajos, de jó ütemben haladó munkálatok néhány napja befejeződtek. A munkások éjjel-nappal dolgoztak, s majd 300 cölöpöt vertek le. A mélyalapozás után most az alapozás következő fázisán tevékenykednek: a cölöpökre monolit vasbeton „alapfejek” kerülnek. A munkát többek között egy Poclain markológép segíti; a tervek szerint júniusban megkezdhetik a leendő négyszintes áruháza szerkezeti elemeinek összeszerelését.

Az új híd

Az új híd építése — erről az utcai járkelők is könnyen meggyőződhetnek — megfelelő ütemben halad. Fényképfelvételeinkön is jól látható, a Tisza bal partján, az újszegedi oldalon a feljáráhíd tartóelemei összeszereltek. A 236 méter hosszú feljáráshoz az építők 216 darab 25—26 méter hosszúságú előregyártott híderendát illesztettek össze, erre a szerkezetre kerül a húsz centiméter vastag teherelosztó vasbetonlemez, a pályalemez-szigetelés után pedig az útburkolatot készítik majd el. A hídepítők a bal parton az utolsó szerelőálláson dolgoznak, a jobb parton a Ganz-MÁVAG munkái megkezdtek a szabdászerelést. (Eddig olyan szakaszon dolgoztak,

ahol alátámasztó állványok segítettek a munkálatokat.) A Hídepítő Vállalat még ez évben — amint a Tisza víz-szintje ezt lehetővé teszi — hozzálat az A/3-as jelű, 30 méter hosszú, 9 méter széles mederpillér elkészítéséhez. A mederpillér építése a híd krónikájának legizgalmasabb fejezete lesz; a jókora pillér elkészítéséhez víz alatti földkiemelésre, víz alatti betonozásra van szükség. A jobb parton jelenleg a 151 méter hosszúságú, hatnyílású feljáráshíd alapozása folyik, miután az acélszerkezeti mederhíd alapozása szinte teljesen elkészült. A híd építói és szerelői — ha azt a munka természetéből úgy kívánja — éjjel-nappal dolgoznak, tegnap például kommunista szombatot tartottak. A munkálatokban az ütemtervekhez képest, összességében nincs lemaradás.

Az Északi városrész

Az Északi városrész 1 millió 6 millió forintot igénylő

I/A ütemének beruházási terveit tavaly márciusban hagyták jóvá, azóta elkészült 1710 lakás. A bérlok és a tulajdonosok be is költözhetek új otthonukba, az Északi városrész lakóinak száma ma már megközelíti a 4 ezret. A kapcsolódó létesítmények még csak a tervrajzon láthatók, a 16 tantermes általános iskola alapozása viszont már megkezdődött. Szomszédságában 200 férőhelyes óvoda és 80 férőhelyes bölcsőde épül majd. Az I/B ütem beruházási terveinek tavaly júliusi jóváhagyása után az Északi városrész másik nagy területén is megkezdődtek az építkezési munkálatok; a tervezett három év alatt be is fejeződik Szeged új városrészének építése. Az I/B ütemben 1650 lakás kap helyet, ebből 120 lakást nemrég adtak át.

L. Zs.

Gémes Eszter:

Mindig magam

14.

Szombaton volt a furcsa munka. A műhely egyik felében össze volt halmozva a heti hulladék, fűrészporszal összekeverve. Eközül nekem ki kellett válogatni a legkisebb forgácsot, faszilánkot.

Ez a munka nekem nem volt testhezálló. Nyíhelőztem, mondom: — Apám! Ki köllene hívni Rózát is, hogy segítsen.

— Ezt többet meg ne halljam! Egyedül a te dolgod!

A kijelentés szent volt, be volt fejezve. Ha kiküldtek bennünket parét szedni, nem ám hogy ide ugrok, oda ugrok, egy szőlősort elébünk vetünk, és a legkisebb parét is ki kellett szednünk. Ezt is utáltam, de így kellett csinálni!

Tavasszal kihívta a nagyja lányokat, tanított szőlőt metszeni, dönteni, fektetni, ojtani. Fákat is, szőlőt is. Később fákat szemezni én meg az egyik öcsém tanultunk meg. De nagyon jól jártunk, mert jött a háború, és ennek a tudásnak sok hasznát vettük.

Apám eljárt építeni, nádtetős épületek voltak még akkor. Ha segítségre volt szükség, akkor engem hívtak. Nádfelhordás létrán, végdeszkán feladogatása, tetővarrás, kecskeláb, koporsódeszka-felhordás az én dolgom volt. Tizenöt méteres hosszú nyárfa tarogója volt, maga csinálta, ezen hordtam fel neki az anyagot. Olyan biztosan jártam rajta, minden fogognak volt titka. Vagy ferde volt, vagy vékonyabb, vagy domborúbb, vagy laposabb, vagy gömbölyűbb. Én már mind-

Május 3-tól

Műszaki hónap Szegeden

Imnár tizenhatalcadik alkalommal tartanak műszaki hónapot Szegeden, május 3-tól a hónap végéig. A rendezők: az MTE SZ Csongrád megyei szervezete, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa, a KISZ megyei bizottsága és a TIT megyei szervezete. A Technika Háza-ban, május 3-án délután 2-kor kerül sor az ünnepélyes megnyitóra, amelyen dr. Simon Pál nehézipari miniszter tart előadást. Az energia és az ember címmel. Dr. Koncz Jánosnak, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága titkárnak korreferátumával folytatódik a program — a konkrét téma a tudományos-technikai forradalom, illetve a szocialista életmód.

A Technika Háza előcsarnokában dr. Szabadváry Ferenc, az Országos Műszaki Múzeum főigazgatója nyitja meg az Energia, ember, munka című kiállítást, mégpedig 3-án délután fél 2-kor. A tárlat — a szombatok és vasárnapok kivételével — egész hónapban megtekinthető, naponta 10-től este 6-ig. Csütörtökön, 4-én 9-től délután 1-ig tart a földszinti előadóteremben a hidraulikáról, a pneumatikáról, illetve a pótlólagos automatizálásról szóló előadás, délután 1-kor pedig korróziós ankét kezdődik.

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat szegedi, Károly u. 11. szám alatti klubjában dr. Kiszely György Energia, ember, munka címmel tart előadást, délután 3-tól.

Maróthy László hazaérkezett a Szovjetunióból

Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KISZ Központi Bizottságának első titkára — aki a KISZ delegációjának élén részt vett az ösz-szövetségi lenini Komszomol XVIII. kongresszusán — pénteken este hazaérkezett a Szovjetunióból.

L. Zs.

re tudtam, hogy kell lépni. De azért le-lehuppan-tam néha róla! Ezt a létrát osztálykor Bugacra kellett volna vinni, nem tudták egybe elvinni, ketté vágta derék, így kettőjüké lett.

Disznóvágáskor a vízfordást, tüzelést hitvány munkának néztem. Inkább odaszegődtem a bélbontó asszonyokhoz. Két nénem haragudott érte. — Láska, anyám! Mindenbe beleüti az orrát a békája.

Anyám nem haragudott érte. Akkor még fel-fújva kapartak a kolbászbelet. Mentünk ki három, nádat keresni a belfűjához.

Ott is szidták! Gondolom magamban, ha tudnátok, hogy én nem is fűjom, hanem már kaparom! Nagyon alkalmas fűjónadat csináltam, a bedugó végét tompára csináltam, ha bélbe bedugódik, nem szúrja ki. Mikor megvünk be, mondom én suttomban húgomnak:

— Olyan jó fűjónadat csináltam, majd nekem te fűjod!

Veszünk ki a fazékból a belet, a két végét fűjás nélkül szokták megkaparni, megkaparom, adom oda a húgomnak, fűj fel!

A tompa nádat egy-kettőre bele tudta dugni, nem akadozott, nem karcolta a belet sehol. En már kapartam is, mire amazok bedugták a nádat. Szerecsém volt, nagyon jól ment a bélről a vakarék, úgy haladtunk vele, mint a villám.

Mert van ám olyan bél, hogy csak harsog a kés alatt, csupa recés, és olyan belet sohasem tudni, mikor tiszta. Hogy néztek rám a nénjeim?

Hát még amikor apám odahívott estefelé kolbászhoz főgni. Ez nagyon nehéz volt. Három fűjónat, cserecsnyefából a húsvágo tőke. Középszeve deszkával, a hús ne hulljon a földre. Nem élem fel a tőkét. Kiszékre álltam fel. Két baltával egyszerre, ha apám elfáradt, nekem adta ide a baltákat.

Innen az első fordulóban elszöktek volna, ha nem tartottam volna attól, hogy csúfolnak. Nagyon nehéz volt, a balta élével kellett forgatni a húst. Ezért is irigykedtek rám a lányok. Gon-

Szabadtéri mozi Újszegeden Gondok és megoldások

Vala sokáig a nagy belvárosi „triumvirátus”: Szabadság, Vörös Csillag, Fáklya. Rajtuk kívül pedig a „kis”, egy-két napig vetítő többiek: a Postás, a November 7., a Dugonics, Márciusban azután bekövetkezett a robbanás: a nagyszínház felújítása miatt bezárt Szeged legnagyobb filmszínháza, a Szabadság, hogy helyet adjon az operatársulatnak. A „mozihelyzet” a városban így igencsak megváltozott.

A Csongrád megyei Moziüzemi Vállalat évi 600 ezer látogatót veszített a dolgok ilyen való alakulásán. Természetes, hogy offenzívába kezdett. Nem is sikertelenbe. Május 18-án debütál Újszegeden, a szabadtéri színpad területén a szabadtéri mozi, Sára Sándor új filmjével, a Nyolcvan huszárral. Mintegy száz napon át országos premiert megelőző filmeket, a Filmtudományi Intézet köpiáit; a MOKEP ígérte értelmében mindenképpen kiemelt programokat, színvonalas filmeket láthatnak szeptemberig a nézők. Némi izelítő a nyári újszegedi filmtermésből: újra jön a majmok bolygója, bemutatják Yves Montand és Simone Signoret főszereplésével a Police Phytton 375 című alkotást, a Bosszút Romy Schneiderrel, a híres Led Zeppelin-együttes filmjét, s a Javíthatatlant — Belmondóval. Jó látási viszonyok és 1100 nézőt befogadó nézőtér várja a nyári szezon, s nem lesz gond a közlekedéssel: legkésőbb fél 9-kor kezdődnek az előadások, így elérhetik még a buszokat a távoli városrészekben lakók.

Ha szabadtéri mozi lesz is, a helyiséggondok sajnos megmaradnak. Heti két alkalomra marad meg mozinak a Szabadság, s mivel a vállalat nem akarta a premiertől megfosztani a közönséget, a másik két belvárosi mozi mellett nem maradt úgynevezett „repríz” filmszínház, ahová a korábban már bemutatott filmeket visszahozhatják. Kiszemeltek hát a Kossuth Lajos sugáru ti nyugdíjas művelődési ház, ahol heti négy-öt napon három előadásról lenne szó.

Az illetékesek közül senki sem zárkózott el a javaslattól, megállapodás a mai napig mégsem született. Tehát — tovább kellene lépni az ügyben. Annál is inkább, hiszen a nagy kiesést legalább 250 fővel pótolni lehetne: ennyi a sugáru ti helyiség befogadóképessége.

Domonkos László

dóltam: majd megtudnátok, csak a helyemben lennétek!

Keresztapáméknál disznóvágás akart lenni. Hármat vágtak egyszerre. Volt tizenegy gyerek, a két öreg, meg a keresztapám anyja, Gota néni. Este jöttek hívogatni, azt mondja keresztapám:

— Komaasszony! Esztér is elhozd.

Tündököltem örömben. Bőlléresszonynak számítnak. El is mentem. A három bél közül egyet énelébe mentem. Lesem a másik kettőt, hol kezd, én is úgy, olyan szépen felbontottam. Ki sem szakítottam sehol. Estefelé le kellett volna a kalácsot dagasztani. Azt mondja a főbőlléresszony: Esztér, a kalácsot té dagasztod ki! — Jól van — mondom.

Volt egy olyan nagy cseréptál, hogy tán fel se bírtam volna emelni. Tíz kiló lisztet hoztak bele. Megszepentem, gyengék ahhoz az én karjaim! Hozza a főbőlléresszony az éleslőts tejet, sós tejet, kavaram össze. Az volt a szerecsém, hogy az a cseréptál meg nem mozdult, akárhogy győmögöltem a téstát.

Még félig sem dagasztottam meg, mikor Gota néni törölte az arcát az izzadságtól, a főbőlléresszony meg locsolta zsírral a téstát. Akkor már jól hólyagzott a tésta, meg puttogott is, akkor hagyták fel a dagasztással.

Kemencében sült. Csak úgy foszlott, én meg dagadoztam örömben.

A tűzhelyen, a vaslábon főztük huszonöt literes fazékban a baromfiflevest. Két nagy bordás cserépfazékban a vasláb mellett a szármás fazekak. Megfordításukhoz nem minden ügyetlen fehércseléd foghatott hozzá. Ha nem volt a nők közt olyan tabáris, aki merte volna vállalkozni a műveletre, akkor a férfiak közül kellett válnak megfordítani. Kolbászt, hurkát, pecsenyét fűtés közben, láng előtt sütöttünk. Amikor a kalács néha két kemencével is készült, tepsikben, ahogy láng előtt sült a kolbász, hurka, beraktuk a kemencébe. Itt a közepük is szépen átsült.

(Folytatjuk.)